

Цей світ наповнює прекрасним

Завжди з цікавістю і задоволенням відвідую виставки робіт місцевих митців, які організовує в читальному залі районної бібліотеки для дорослих бібліотекар Г. М. Діхтяр.

Ось і нещодавно завітав сюди, щоб ознайомитись з творами нової виставки вишиваних робіт «Тобі, єдина Україно, натхнення, творчість і любов». Тут з приємністю милувався чудовими роботами вже знаних на Березнівщині і за її межами майстрів Л. М. Поліщук та З. М. Козлюк. А ще мою увагу привернули твори досі невідомих аматорів народної творчості. Серед них особливо зацікавило вишивання бісером жителя Березного М. В. Діхтяря. Вони вирізнялися від інших індивідуальною творчою манерою, відчувалося, що автор вкладав у них світло і ніжність своєї душі. З приємністю оглядаючи картину «Рожеві півонії», ніби відчував ніжний аромат цих розкішних квітів, милувався ледь вловимими напівтонами, напіввідтінками їх неповторної краси. Безперечно, дарують естетичну насолоду й інші твори Миколи Вікторовича, зокрема «Підводний світ» та «Літній будиночок», а ще вишита палетками прекрасна декоративна подушечка.

Після ознайомлення з цими непересічними творами мені захотілося обов'язково зустрітись з їх автором. І наше побачення організувала невтомна ентузіастка Г. М. Діхтяр в цьому ж виставковому залі. Вона представила мені симпатичного молодого чоловіка і потекла, помережилась наша щира розмова. Спочатку аматор-митець коротко розповів про себе. В дитячі та юнацькі роки він навчався в Костопільському спеціалізованому санаторного типу для дітей з особливими потребами. Потім закінчив Кам'янець-Подільський економіко-плановий технікум.

- А коли ви відчули бажання займатися вишиванням?- цікавлюся у свого співбесідника.

- Я часто бачив, як у вільний від роботи час мережила нитками на полотні картини моя, на жаль, уже покійна мама. І мені тоді хотілося теж у такий спосіб творити пейзажі, улюблені квіти. А коли матусі нестало, я серйозно взявся за це народне мистецтво. В основному працюю з бісером, бо нитками мені складно вишивати. Аби полегшити собі творчий процес, змайстрував спеціальний пристрій.

Микола Вікторович розповів, що, навчаючись у технікумі, захопився малюванням простим олівцем абстрактних сюжетів та портретів своїх друзів-однокурсників, рідних і знайомих.

Молодий початкуючий митець поділився творчими планами на майбутнє:
- Мене зацікавила техніка вишивання палетками. Цим методом я вже художньо оформив одну подушечку, яку подарував своїй двоюрідній сестрі

Вероніці. Нині в роботі ще два сюжети. Також хочу спробувати опанувати вишивання гачком, тобто з ниток і бісеру виготовлятиму так звані джгути, а з них - подарункові прикраси.

Під час нашої розмови з'ясувалося, що М. В. Діхтяр - великий книголюб. В його домашній бібліотеці близько півтисячі творів вітчизняних і зарубіжних авторів. Захоплюється читанням і його батько Віктор Никонович.

- Миколо Вікторовичу, яка художня література вас цікавить? - запитую свого візаві.

- Особливо люблю читати книги з історії України, а ще фантастику і детективи. Захоплююся також класикою, яку беру у районній бібліотеці.

Незважаючи на свої деякі фізичні обмеження, Микола Вікторович залюбки працює на клаптику землі, який йому виділив дідусь. Тут він садить картоплю, квасолю, вирощує городину, протягом літа старанно доглядає за ними. А восени збирає врожай сільгосппродуктів та закладає їх на зимове зберігання, аби використовувати для повноцінного домашнього харчування.

Після закінчення приємної бесіди я побажав М. В. Діхтярю успіхів у творчості і всіляких життєвих гараздів. А сам був щиро задоволений, що познайомився з такою цікавою людиною, яка, незважаючи на складність долі, оптимістично сприймає життя та наповнює цей світ усім добрим і прекрасним.

Павло Рачок.